

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

De baiulatione crucis Christi. Theor. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

DE BAIVLATIONE CRUCIS CHRISTI,
Theorema XXII.

ARGVMENTVM.

QUINOS in regnum introduxit coelorum sub titulo filiorum ac hæredum Dei, sub patibulo latronum, eiecit extra ciuitatem, ducitur ad locum (vbi flagitiosi puniuntur) ignominiosum.

IESVM AMARE ET LAVDARE, IPSOQUE FINIS

fit hominis creationis scopus & finis.

Concio XXII.

NVLLI dubium est, non ad hanc vitam nos esse natos tantum, sed ad hanc finem esse creatum hominem, vt creatorem suum cognosceret, cogitando amaret, amando fruere. Finis igitur est creationis nostræ, amare, laudareq; Deum, viuere Deo, & in hoc ad ipsius Dei gloriam eius esse felicitatis participem. At pro dolor dum homo in hoc honore constitutus esset, non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis. Inobediens factus, Deum eiusq; præceptum contempsit. Quamobrem beatitudo cœlestis ad quam creatus erat, ei præclusa est, sententiæq; mortis sibi illi data, nunquam Dei regnum introeundi, nisi innocens veniret qui huius peccati non participes, satisfaceret naturamq; vniuersam in se reconciliaret Deo. Ad hoc cum Dei filius vt pro homine satisfaceret, se patri contulisset, necesse erat illum fieri hominem, vt in ea natura quæ peccatum horrat, quæ etiam sententiam atque Dei iram tolerabat, satisfaceret. Venit itaque filius Dei in mundum natus homo, mundo prædicans & sanctæ vitæ exemplar præbens, vt quicumque in illum crederet, non periret, sed haberet vitam æternam. Venit itaque tollere peccata mundi. Venit nos patri reconciliare, inimicitiasq; soluere in sanguine suo, ablaturus à nobis chirographum delictorum, vt nos in filios adoptaret hæredes regni sui constitueret, & in regnum quædam & gaudium suum introduceret. Itaque viles, exosos, morti adiudicatos, sceleratos, furciferos, hoc est, damnationem suam in collo circumferentes, nos in titulo filiorum Dei, quo neque honestius, neque sanctius nobis potest dari nomen, in regnum suum introducit. Nobis enim contigerat, quod in multis sit regionibus, vbi ea seruatur consuetudo, vt malefactoribus ante ad supplicium educuntur, ea per quæ mortis damnationem sibi parauerunt, aut signum supplicij quod commuerunt, in dorso aut collo eorum apponitur. Hoc tamen solitum magis est præcis obseruari temporibus. Inde enim accidit, vt furibus pro minori furto, leuiori etiam pœna multatis, dum vitæ eorum parceretur, in signum commeriti supplicij cogebantur furcam, hoc est, patibuli seu supplicij genus figuratum, in collo circumferre: quo qui peccati meruissent, nisi magna interuenerit clementia, agnosceretur. Hi quoque furciferi dicebantur, quod apud Comicos vsitatum est, si conuictum qui peccatum

Finis creationis nostræ quis. Psalm. 48. Beatitudinem cœlestem quomodo amiserit homo.

Beatitudo cœlestis quomodo per Christum restituta sit nobis. Ioan. 3. Ioan. 1 & 2. Col. 1. & 2.

Furciferi qui & vnde dicti sint.